

sen jo både rollen som dømmende og udøvende magt, samtidig med at den også skal forsvare medlemmernes rettigheder. Hvis man bliver anklaget for noget, har man normalt krav på en forsvarer. Sagen f.eks. om Fisker-Kaj, der blev rejst af fru Kirsten Jacobsen fra Fremskridtspartiet, fokuserede på en urimelig lovgivning, i dette tilfælde de selvstændiges vilkår på efterløn og overgangsydelse. Men hvad med alle de almindelige arbejdsløse, der ofte bliver udsat for langt alvorligere sanktioner?

Problemet med den måde at behandle sagerne på er jo, at når der bliver rejst en sådan sag, ja, så tager man fat på et lille bitte hjørne af a-kasselovgivningen, laver måske en lille reparation, en kommaændring, og pludselig står man med et endnu mere uoverskueligt system, og det er altså konsekvensen af de meget hårde sanktioner, som man møder de fleste steder i systemet.

Afslår et medlem i aktivperioden et tilbud, fordi det er for ringe, eller udebliver man fra et tilbud, f.eks. fordi man har glemt det eller er kommet for sent eller har glemt at melde afbud til arbejdsformidlingen, når man starter et nyt job, ja, så kan det alt sammen give sanktion på op til 52 ugers arbejdskrav, det vil sige tab af 140.000 kr. i dagpenge og måske endda tab af muligheden for at vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked.

Straffen for at glemme at melde afbud til arbejdsformidlingen er altså langt mere drastisk og hård, end hvis den pågældende bevidst havde snydt skattevæsenet for 20.000-30.000 kr., arbejdet sort ved siden af bistandshjælpen eller på anden måde lavet socialt bedrageri.

Et andet eksempel er, at hvis man har overskredet betalingsfristen med hensyn til kontingent til a-kassen bare to dage, ja, så får man 20 timers karantæne. Tænk, hvis folk, der glemte at betale vægtafgift, blev frataget kørekortet i to dage. Kunne man forestille sig det? Eller at de, der glemte licensen i to dage, øjeblikkelig fik sort skærm. Forbrugerstyrelsen ville ikke være bange for at tabe den sag. Men er man arbejdsløs, så ser verden åbenbart fuldstændig anderledes ud.

Så er der spørgsmålet om de gyldige grunde til at sige sit arbejde op, som er blevet strammet op hinsides det menneskelige. En gravid kvinde fra Fyn, der flytter sammen med barnets far i Nordjylland – den landsdel, hvor faderen har godt, fast arbejde – kan ikke sige sit job op uden at få fem ugers karantæne. Arbejdsløshedslov-

givningen mener altså ikke, at nybagte forældre har retskrav på at kunne flytte sammen, hvis de ønsker det af den årsag, at de vil stifte familie.

Enhedslisten mener derfor, at der i praksis er et alvorligt og akut behov for at gennemføre en evaluering af sanktionerne i dagpengesystemet, og på den baggrund vil vi gerne fremsætte et forslag til vedtagelse. Jeg vil understrege, at hensigten med forslaget er dels, at der bliver foretaget en evaluering af systemet med henblik på alle de eksempler, jeg har givet på, hvordan systemet i praksis strammer, dels ligger der også en nyskabelse i måden at gøre det på, nemlig den nyskabelse at inddrage Folketingets partier i det arbejde, som ellers i øvrigt normalt vil være embedsmandsarbejde eller arbejde, som ligger uden for Folketingets rammer.

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at sanktionerne i dagpengesystemet har udviklet sig til et parallelt straffesystem, som ikke er i overensstemmelse med gængse retsprincipper i den øvrige lovgivning, opfordres regeringen til senest den 1. november 1998 at fremlægge en evaluering af sanktionssystemet i a-kasse-lovgivningen.

Evalueringen skal bl.a. se på følgende aspekter

- den samlede økonomiske straf eller bøde for at modtage dagpenge uagtsomt, sammenlignet med straffen for tilsvarende forseelse ved f.eks. skattesnyd, socialbedrageri etc.,
- den omvendte bevisbyrde, der består i, at det er den indberettede, der skal bevise, at han ikke har overtrådt reglerne,
- spørgsmålet om, at medlemmer som uforholdsmæssigt er blevet indberettet til direktoratet, mister forsørgelsesindtægt under sagsbehandlingstiden, som ofte er mellem 6 og 12 måneder,
- spørgsmålet om direktoratets arbejdsgange og procedurer i forbindelse med sagsbehandling, herunder det forhold, at uberettiget sagsrejsning ikke påtales,
- spørgsmålet om arbejdsgivernes tilbagemeldingspligt til AF i de tilfælde, hvor de får anvist 5-10 personer til et enkelt job.

I tilknytning til evalueringen nedsættes en politisk følgegruppe bestående af en repræsentant fra hvert parti, der indkaldes to gange i forløbet.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).